

РЕШЕНИЕ

№ 2224

гр. София, 24.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 09.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **995** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във връзка с чл.145 – чл.178 от Административно- процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя П. К., срещу ЗАПОВЕД № ДК-09-С-632/ 29.12.2011г. началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол” към Регионална Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район (РДНСК). С процесния административен акт, на основание чл.224, ал.3 във вр. с ал.1, т.2 ЗУТ, е СПРЯНО изпълнението на всички видове строително-монтажни работи (СМР) и е ЗАБРАНЕН И ДОСТЪПЪТ до строеж: „Жилищна сграда с магазин, помещение за трафопост и подземни гаражи”, намиращ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) V-5, 6, 7, кв.378а по плана на [населено място], местността „Б.”, с административен адрес – [населено място], район „Г.”, [улица].

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона. Жалбоподателят претендира, че изпълнените в процесния строеж СМР са в съответствие с одобрените инвестиционни проекти. Твърди също, че дори да са допуснати отклонения - те не са съществени по смисъла на чл.154, ал.2 ЗУТ, а допустими, съгласно ал.1 на същата норма. Излага доводи, че при постановяване на оспорваната Заповед административният орган е допуснал нарушение на администра-тивнопроизводствените правила като не му е връчил Констативният акт с който са установени несъответствията и го е лишил от правото му на защита. Моли

съда да отмени Заповед № ДК-09-С-632/ 29.12.2011г., както и да осъди ответника да му възстанови направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

Ответникът – началник на Регионален отдел „Национален строителен контрол”, РДНСК – Югозападен район, редовно уведомен за образуваното съдебно производство – не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни: Д. Ц. К., Б. Н. К., Б. Н. Н. и В. Т. А., редовно уведомен за образуваното съдебно производство – не се явяват и не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованата страна - А. Б. М., представлявана от адв. В., поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорваната Заповед.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят и заинтересованите страни Д. К., Б. К. и А. М. са възложители на строеж „Жилищна сграда с магазин, помещение за трафопост и подземни гаражи” в УПИ V-5, 6, 7, кв.378а, м. „Б.”, за който са одобрени инвестиционни проекти и е издадено Разрешение за строеж (РС) № 609/ 16.10.2008г.

На 14.12.2011г. длъжностни лица на РДНСК, Регионален отдел „Национален строителен контрол” – [населено място], са извършили проверка на процесния строеж на [улица] са констатирани, че последният е на етап: Изпълнена частично стоманобетонена конструкция на подземно ниво и изпълнени частично вертикални елементи над кота +0.00. Установено е също, че по проект над подземното ниво на кота +0.00 е на две нива, по-ниското от които на 0.45м. е изпълнено (задигнато) в цялата си част с около 0.20м. по-високо, което представлява промяна в конструкцията на сградата. За резултатите от проверката е съставен Констативен акт (КА) № С7-977-01-11, обявен по реда и при условията на §4, ал.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебнотехническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице – инж. М. К., не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. От експертизата се установяват следните, релевантни за спора факти: 1) Към датата на извършване на огледа в процесния строеж са били изпълнени следните СМР: носеща конструкция на подземно ниво (без английския двор); плочата на приземен етаж и всички вертикални носещи елементи – колони и шайби между кота -0.06м. и кота +3.39м.; 2) Стоманобетонната плоча над сутеренния етаж е проектирана и изпълнена на две нива, като по проект по-голямата част е на кота -0.06м.; 3) Съгласно одобрения инвестиционен проект частта от плочата към северозападната регулационна граница и към дъното на парцела, попадаща извън рамките на сградата и представляваща покрив на подземния паркинг, по проект е предвидена на кота - 0.46, а на място е изпълнена с 20 сантиметра по-високо.; 4) Увеличената височина е постигната с повдигане височината на стоманобетоновите стени, без да се отрази на височината на греди (Гр.) Гр.12, Гр.13, Гр.14 и Гр.29, които са изпълнени с височината на сечението, залегнала в одобрения инвестиционен проект по част „Конструкции”.; 5) Увеличената височина на стоманобетоновите стени в сутерена не се отразява съществено на носещата им способност, тъй като огъващият момент се е повишил с 8%, което усилие безпрепятствено се поема от проектираното сечение и заложената армировка.; 6) Намалената разлика в нивата на партерната плоча е предпоставка за намаляване на

натоварването върху по-ниското ниво на плочата.; 7) Няма промяна в конструкцията и в размерите на конструктивните елементи – греди и плочи.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.215 ЗУТ. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния 14 дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид доводите на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД № ДК-09-С-632/ 29.12.2011г. е издадена от компетентен административен орган – началникът на Регионален отдел „Национален строителен контрол” – [населено място]. За установяване на това обстоятелство по делото са приети и не са оспорени Заповед № РД-13-298/ 14.12.2011г. на началника на ДНСК и Заповед № № РД-15-0288/ 12.12.2011г.

Настоящият състав приема, че административният акт е постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно чл.224, ал.3 във вр. с ал.1, т.2 ЗУТ, началникът на ДНСК или упълномощено от него лице, с мотивирана заповед спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или част от строеж, който се извършва при съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект.

За да постанови оспорваната Заповед административният орган е приел, че процесният строеж се извършва в отклонение от одобрения инвестиционен проект с което се променя строителната конструкция на сградата и е съществено по смисъла на чл.154, ал.2, т.5 ЗУТ.

С приетата и неоспорена по делото СТЕ и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание на 09.04.2012г., съдът приема за установено обстоятелството, че допуснатите отклонения от инвестиционния проект не са съществени по смисъла на чл.154, ал.2, т.5 ЗУТ, тъй като не променят строителната конструкция и вида на конструктивните елементи и/ или натоварванията. От една страна вещото лице е установило, че няма промяна в конструктивните елементи – греди и плочи, а по-голямата височина (с 0.20м.) в частта от плочата към северозападната регулационна граница и към дъното на парцела, е постигната с повдигане височината на стоманобетоновите стени. От друга страна е безспорно обстоятелството, че процесната част от стоманобетонната плоча над сутеренния етаж към северозападната регулационна граница и към дъното на парцела се намира извън обема на сградата и следователно не може да промени строителната конструкция, както и да увеличи натоварванията.

От изложените мотиви съдът обосновава извод, че ЗАПОВЕД № ДК-09-С-632/ 29.12.2011г. е незаконосъобразен административен акт и следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Съдът приема за доказани разноски в размер на 1502 (хиляда петстотин и два) лева – депозит за вещо лице и възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 АПК във вр. с чл.215, ал.7 ЗУТ,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № ДК-09-С-632/ 29.12.2011г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол” към Регионална Дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район.

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯТА ЗА НАЦИОНАЛЕН СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ, представлявана от началника, с адрес – [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. К., с адрес на управление – 1463 С., бул. В.” №102, сумата от 1502 (хиляда петстотин и два) лева - разноси по адм. дело № 995/ 2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова